



Leto 1926/27

April

Ob robu cestâ ...

Ob robu širokih cestâ še stojiš, in tvoje strmeče oči gledajo življenje, ki teče hrupoma po njih. In se ti hoče, hoče vanje: v ta šumeči val, v ta drveči ples, v ta izpreminasti, mameči svet.

Ob robu širokih cestâ še stojiš, in skoraj se ti nabere let, da bo tudi tebi treba v kiteče vrste.

Mir tvojih cvetnih let bo ugasnil, začeti bo treba boj.

V tem boju ti bo treba mnogo in marsikaj.

Zakaj od vekov se plazi zmija ob nogah ljudi, izpreminasta zmija, teh žalostnih krajev gospodar, oče laži in nevere, ošabni zapovednik na gladkih cestah, knez grehote tega sveta.

Želim ti, da boš vitez, svetel in dober, vitez močan in stanoviten, goreč in neustrašen, vitez mil in pravičen, in vitez poln vdane ljubezni.

Po tem svetu je pot v večno Domovino nelepa, neblaga borba, in presrečen, ki prispè z zmago ovenčan pred Njena vrata.

Če te vprašajo, kateri svetnik je v tem mesecu najbolj tvoj, jim odgovori: mladi vitez sveti Jurij! In še povej: zato, ker je vzor krščanskega borbenika! Ker je odet v oklep Ljubezni, opasan z mečem Duha, v sijajnem šlemu Pravice prebodel peklenškega zmaja, očeta laži in kneza grehote, in je bil povzdignjen na mesto, ki so bili z njega pahnjeni prevzetni angeli v globine pekla.

A. Žužek.